

NAZOR VLADIMIR

PRENY

A Prenj nem hegység,
Tündéreknek vára,
Buzgó Bogomilok
Isten — palotája,
Hemleken az idő
Barázdákkal borzal,
Méhébcn szilajul
Küzd a Jó a Ressel.

A Prenj nem hegység.
Óriások háza,
Melyben vad küzdelem
Dühöd tancát járja.
Erények csatája
Bűnös hajlamokkal
Ádáz harc a még
Barbár meilkasokkal.

És Prenj áll. — És mind
Csupán egy darabbul;
Vérben úszik ha a
Nap köd-homályba hull;
Őszi verőfényben
Mint az epe sárgul,
Szörnyű, hogyha zsörtö',
Félcmlit ha bámul.

A Prenj nem hegység.
Áldozati oltár,
Amely a szent tűre
És tisztulásra vár.
A Fehér Lelkészt várja
Ki mindent megáldjon,
S velünk együtt Napba,
Csillagokba szálljon.

PAPP JÓZSEF fordítása

LESZÁMOLTAM A CSELÉDSORSSAL

Irta: Szikora István

Kedves szerkesztő néptársak, már sokszor elhatároztam életemben, hogy nem írok többet, de kiábra, nem bírom ki, mert ma egész nap olyan boldog voltam, hogy még ilyen boldog napom soha életemben nem volt, pedig már a 41. életévem végét tartosom. Egész nap dolgoztam ma is mint mindig, ilyen vígan talán még sohasem repesett a szívem örömben, vígan, füttyürészve és dalolva végeztem a munkám.

A múlt héten kimentem a szrbobráni határba a nénémet meglátogatni. Amikor hazaértem azt az újságot hallottam legelőször is, hogy földet kaptam, mégpedig 2 holdat. Örömöm határtalan volt, mert már régóta azon igyekeztem, hogy ha többet nem, legalább pár négyszögöles házhelyet szerezsek magamnak, amelyen egy kis házat építhetnék, hogy legyen hol lehajtanom a fejem, amikor a napi munkából holtfáradtan hazatérek.

Egész életemben csavarogtam mint a kivert kutya, mert a cselédsorsot, a megaláztatást csak nagyon rövid ideig tudtam egy helyben elviselni. Szívem legmélyén lázadoztam a kihasználás, a kizsákmányolás ellen. Ugyszólván az orommal túrtam a mások földjét. Megrokkantam ebben a munkában, amiből csak másnak volt haszna. Kerestem a jobbat és vándoroltam az ország egyik feléből a másikba. Hiába. A régi rothadt világban pokoli volt az életem. Keserű volt minden darab kenyér, amit a számba vettem.